

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

P8_TA(2016)0109

Łódzkie rybołówstwo przybrzeżne w regionach zależnych od rybołówstwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie innowacji i dywersyfikacji łódzkiego rybołówstwa przybrzeżnego w regionach zależnych od rybołówstwa (2015/2090(INI))

(2018/C 058/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011,
- uwzględniając art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w sprawie środków, podczas przyjmowania których konieczne jest wzięcie pod uwagę szczególnych cech charakterystycznych i ograniczeń regionów najbardziej oddalonych,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie łódzkiego rybołówstwa przybrzeżnego i tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego oraz reformy wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie inicjatywy „Wiedza o morzu 2020: mapowanie dna morskiego w celu promocji zrównoważonego rybołówstwa” ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 maja 2014 r. zatytułowany „Innowacje w niebieskiej gospodarce wykorzystujące potencjał mórz i oceanów w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy” (COM(2014)0254),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2010 r. zatytułowany „Projekt przewodni strategii Europa 2020: Unia innowacji” (COM(2010)0546),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, przedstawioną dnia 15 października 2014 r., w sprawie komunikatu zatytułowanego „Innowacje w niebieskiej gospodarce wykorzystujące potencjał mórz i oceanów w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy” (2015/C 012/15),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów przedstawioną dnia 21 stycznia 2015 r. w sprawie komunikatu zatytułowanego „Innowacje w niebieskiej gospodarce wykorzystujące potencjał mórz i oceanów w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy” (2015/C 019/05),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 września 2012 r. zatytułowany „Niebieski wzrost – szanse dla zrównoważonego wzrostu w sektorach morskich” (COM(2012)0494),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 167.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0438.

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2015 r. w sprawie wykorzystania potencjału badawczego i innowacyjnego w niebieskiej gospodarce do tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego ⁽¹⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 maja 2013 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz strategii morskiej w obszarze Oceanu Atlantyckiego: realizacja inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2013)0279),
  - uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 29 sierpnia 2012 r. zatytułowaną: „Wiedza o morzu 2020 – od mapowania dna morskiego do prognozowania oceanicznego”(COM(2012)0473),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie „niebieskiego wzrostu” wspieranie zrównoważonego wzrostu w unijnym sektorze żegluga, transportu morskiego i turystyki ⁽²⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lutego 2014 r. zatytułowany „Europejska Strategia na rzecz większego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w turystyce przybrzeżnej i morskiej” (COM(2014)0086),
  - uwzględniając art. 52 swojego Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A8-0044/2016),
- A. mając na uwadze, że rybołówstwo przybrzeżne wykorzystuje 80 % europejskiej floty i wraz z połowami skorupiaków gwarantuje wysoki poziom zatrudnienia na obszarach przybrzeżnych, wyspach i w regionach najbardziej oddalonych oraz ogółem stanowi zrównoważoną pod względem społecznym i środowiskowym formę rybołówstwa o dużym potencjale; mając na uwadze, że jego wpływ na cechy społeczne i kulturowe oraz na dziedzictwo obszarów przybrzeżnych i wyspiarskich jest wyjątkowy i różnicowany;
- B. mając na uwadze, że rybołówstwo przybrzeżne i wyspiarskie jest tradycyjną formą rybołówstwa komercyjnego, tj. stanowi sposób życia i główne źródło utrzymania, a także bezpośrednie i pośrednie źródło nowych miejsc pracy, zwłaszcza na obszarach, które są uzależnione od rybołówstwa przybrzeżnego oraz które wymagają specjalnych środków i wsparcia, aby ułatwić wzrost i rozwój;
- C. mając na uwadze, że rybołówstwo przybrzeżne jest ogromnie zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich, a także w obrębie tego samego państwa członkowskiego w zależności od regionu przybrzeżnego, pod względem jego podstawowej definicji i cech charakterystycznych, co należy zmienić i ujednoczyć w przyszłości we wspólnej polityce rybołówstwa (WPRyb), oraz mając na uwadze, że między państwami członkowskimi występują znaczne rozbieżności co do warunków geograficznych, klimatycznych, ekosystemowych i społeczno-ekonomicznych;
- D. mając na uwadze, że istnieją różnice w cechach charakterystycznych rybołówstwa przybrzeżnego na różnych morzach Unii Europejskiej, takich jak Morze Adriatyckie i Morze Śródziemne jako całość, które różnią się od cech rybołówstwa prowadzonego na morzach otwartych Oceanu Atlantyckiego, w tym przy wybrzeżach Gujany oraz w basenie morskim Oceanu Indyjskiego;
- E. mając na uwadze, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) definiuje łodziowe rybołówstwo przybrzeżne jako połowy prowadzone przez statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów i niekorzystające z rybackich narzędzi ciągnionych, a także mając na uwadze, że jest to jedyna definicja rybołówstwa przybrzeżnego w przepisach UE;
- F. mając na uwadze, że jednym z podstawowych elementów zreformowanej WPRyb jest regionalizacja, ponieważ zarządzanie centralne nie jest właściwym rozwiązaniem z uwagi na ogromne zróżnicowanie rybołówstwa w Europie; mając na uwadze, że ze względu na sam charakter rybołówstwa przybrzeżnego i wyspiarskiego regionalizacja oraz podejście zdecentralizowane mają w tym sektorze szczególne znaczenie, również dla społeczności, którym służą;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0291.

⁽²⁾ Dz.U. C 75 z 26.2.2016, s. 24.

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- G. mając na uwadze, że intensywność pomocy na działania finansowane przez EFMR może wzrosnąć o 30 pkt, jeżeli działania dotyczą łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
- H. mając na uwadze, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie EFMR nakłada na państwa członkowskie, w których więcej niż 1000 statków można uznać za statki rybackie zajmujące się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym, obowiązek sporządzenia planu działania dotyczącego rozwoju, konkurencyjności i zrównoważonego charakteru łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
- I. mając na uwadze, że rybołówstwem przybrzeżnym należy zarządzać zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013, uwzględniając przy tym różnorodność narzędzi połowowych stosowanych przez floty, ograniczenia geograficzne i klimatyczne, techniki połowowe oraz zasoby rybne w poszczególnych państwach członkowskich i w każdym poszczególnym obszarze połowowym, oraz przyczyniając się tym samym do zachowania tradycji lokalnych i działalności związanej z rybołówstwem;
- J. mając na uwadze, że o ile każdy obszar połowowy ma własne uwarunkowania, o tyle wymiana informacji i dobrych praktyk między poszczególnymi obszarami może umożliwić znaczną poprawę wpływu rybołówstwa na środowisko i ekosystemy morskie, a także polepszyć interakcję między wszystkimi działaniami ludzkimi i ekonomicznymi w strefach przybrzeżnych i na wybrzeżu;
- K. mając na uwadze, że dochody w tradycyjnym łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym znacznie się maleją wskutek istotnego wzrostu kosztów operacyjnych, zwłaszcza kosztów paliwa, oraz ze względu na spadek wartości ryb w pierwszej sprzedaży, co często zmusza do zwiększenia nakładu połowowego;
- L. mając na uwadze, że w ramach gospodarowania różnymi stadami kilku głównych gatunków docelowych w wielu regionach nałożono poważne ograniczenia dotyczące rybołówstwa i małych społeczności rybackich;
- M. mając na uwadze, że w rybołówstwie przybrzeżnym wykorzystywane są głównie tradycyjne narzędzia i techniki połowowe, takie jak pułapki sieciowe typu almadraba, które ze względu na swoje specyficzne cechy określają tożsamość i sposób życia w regionach przybrzeżnych, oraz że należy absolutnie nadal je stosować i chronić jako element dziedzictwa kulturowego, historycznego i tradycyjnego;
- N. mając na uwadze, że rybołówstwo łodziowe zwiększa trwałość społeczności nadbrzeżnych i wyspiarskich, ponieważ powstrzymuje coraz większe wyludnienie, przeciwdziała starzeniu się populacji w sektorze rybołówstwa i bezrobociu; mając na uwadze, że rozwój i innowacje mogą odgrywać zasadniczą rolę w tworzeniu miejsc pracy w tych społecznościach; mając ponadto na uwadze, że w rybołówstwie łodziowym na niektórych obszarach stosuje się dawne narzędzia i techniki połowowe bardziej przyjazne środowisku i mające mniejszy wpływ na stan zagrożonych zasobów;
- O. mając na uwadze, że łodziowe, przybrzeżne i tradycyjne rybołówstwo jest przyjazne środowisku i stanowi dla społeczności nadbrzeżnych i wyspiarskich ekonomiczny fundament utrzymania, rozwoju i zatrudnienia;
- P. mając na uwadze, że zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Morza Śródziemnego narzędzia ciągnione obejmują także włoki i niewody, mimo iż wszystkie klasyfikacje – takie jak klasyfikacja Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa – uznają niewody za odrębną grupę narzędzi połowowych; mając na uwadze, że przepisy dotyczące ciągnionych włoków nie powinny mieć zastosowania do tradycyjnych niewodów dobrzeżnych, które są wykorzystywane do połowu gatunków niezagrożonych;
- Q. mając na uwadze, że chociaż mówi się o innowacjach i zróżnicowaniu sektora rybołówstwa, należy uwzględnić fakt, że liczna społeczność rybacka jest niezwykle uzależniona od tradycyjnych i dawnych form rybołówstwa;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- R. mając na uwadze, że nowa WPRyb uznaje znaczenie regionów przybrzeżnych i wyspiarskich zależnych od rybołówstwa, oraz rolę, jaką mają odegrać państwa członkowskie w zapewnieniu odpowiedniego standardu życia ludziom zależnym od działalności połowowej, poprzez przyczynianie się do osiągnięcia takiego standardu w kontekście rybołówstwa przybrzeżnego, jak również promowanie zrównoważonego rybołówstwa przybrzeżnego oraz dywersyfikacji działalności w ramach rybołówstwa i dochodów osób mieszkających na tych obszarach przybrzeżnych, przy jednoczesnym uwzględnieniu czynników kulturowych, społeczno-ekonomicznych i środowiskowych, powinna ona także kłaść nacisk na znaczenie, jakie mają szkolenia oraz zdrowie rybaków i ich bezpieczeństwo na morzu; zgodnie z zasadą specjalnej ochrony, o której mowa w art. 174 TFUE;
- S. mając na uwadze, że nowe rozporządzenie w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa zapewnia preferencyjny dostęp dla rybołówstwa prowadzonego na niewielką skalę, tradycyjnego lub połowów przybrzeżnych w obrębie stref 12 mil morskich, czyli w najbardziej wrażliwych strefach wód UE, oraz mając na uwadze, że w ocenie poprzedniego rozporządzenia w sprawie WPRyb przeprowadzonej przez Komisję stwierdzono, że strefy 12 mil morskich stanowiły jedno z niewielu skutecznych rozwiązań starego systemu zarządzania, który był przedmiotem wielu konfliktów dotyczących korzystania z przestrzeni i zasobów z powodu nakładających się na siebie różnych rodzajów działalności ludzkiej prowadzonych na wybrzeżu;
- T. mając na uwadze, że art. 349 TFUE stanowi, że podczas przyjmowania środków – zwłaszcza odnoszących się do sektora rybołówstwa – należy wziąć pod uwagę szczególne cechy charakterystyczne i ograniczenia regionów najbardziej oddalonych, ze szczególnym uwzględnieniem odosobnienia geograficznego, oddalonego położenia i warunków oceanicznych, często w bardzo specyficznym kontekście regionalnym, który wymaga samowystarczalności żywnościowej;
- U. mając zwłaszcza na uwadze, że rybołówstwo przybrzeżne w regionach najbardziej oddalonych – z powodu szczególnych warunków geograficznych i bardzo dużego oddalenia od kontynentu – jest nieodłącznie związane z rozwojem gospodarczym tych regionów;
- V. mając na uwadze, że rybołówstwo przybrzeżne w regionach najbardziej oddalonych boryka się z konkurencją statków pływających pod banderami państw trzecich obecnych na tych samych obszarach połowowych i poławiających te same gatunki sprzedawane na tych samych rynkach, a także z konkurencją, jaką stanowi przywóz z państw trzecich, w których koszty eksploatacji oraz wymogi prawne, sanitarne i środowiskowe nie są porównywalne; mając na uwadze, że z tego powodu wszelkie wysiłki na rzecz rozwoju lokalnego i samowystarczalności żywnościowej zostałyby unicestwione bez wsparcia ze strony specjalnej polityki UE w tych regionach;
- W. mając na uwadze, że w regionach najbardziej oddalonych akwakultura morska również przyczynia się, podobnie jak rybołówstwo przybrzeżne, do rozwoju gospodarczego i lokalnego zaopatrzenia w produkty świeże;
- X. mając na uwadze, że sytuacja gospodarcza w większości regionów przybrzeżnych, a zwłaszcza w takich regionach należących do państw na południu Europy i w regionach wyspiarskich, ulega pogorszeniu, co skutkuje wyludnieniem i masową emigracją ich mieszkańców, którzy szukają swojej szansy w regionach oferujących lepsze perspektywy w zakresie zatrudnienia i kształcenia;
- Y. mając na uwadze, że kryzys europejski wykazał, że Europa musi zróżnicować działalność gospodarczą oraz że ważne jest, aby przeprowadzić analizę nowych modeli innowacji i wiedzy, które mogą się przyczynić do tworzenia nowych miejsc pracy na szczeblu lokalnym;
- Z. mając na uwadze, że niektóre regiony przybrzeżne sąsiadują z regionami rozwiniętymi pod względem ekonomicznym i będącymi ośrodkami turystycznymi, ale nie mogą mimo to osiągnąć odpowiedniego wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że nacisk na wykorzystywanie zasobów morza w takich regionach już rośnie, a sektor rybołówstwa jest marginalizowany w porównaniu z sektorem turystyki, chociaż oba te sektory mogą współistnieć i uzupełniać się;
- AA. mając na uwadze, że prowadzenie dziennika pokładowego stanowi często obciążenie administracyjne dla małych przedsiębiorstw sektora rybołówstwa przybrzeżnego oraz że pożądana byłaby większa elastyczność;
- AB. mając na uwadze, że presja ze strony sektora turystyki na obszary przybrzeżne jest przede wszystkim spowodowana pewnymi konkretnymi rodzajami działalności – takimi jak niekontrolowane połowy rekreacyjne – które w pewnych regionach są obciążeniem dla zasobów morskich i negatywnie wpływają na możliwości biznesowe dla osób mieszkających na obszarach, gdzie prowadzi się rybołówstwo łodziowe;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- AC. mając na uwadze, że powstanie lokalnych grup działania w sektorze rybołówstwa (grup FLAG) w regionach zależnych od rybołówstwa ma istotne znaczenie, gdyż grupy te są uznane za użyteczny instrument zapewniający możliwość zróżnicowania działalności w ramach rybołówstwa, co ostatecznie prowadzi do ogólnego rozwoju regionów przybrzeżnych i wyspiarskich oraz do spójności społecznej w tych regionach, a zatem należy dalej zwiększać zasoby gospodarcze, aby umożliwić tym grupom tworzenie się i działanie na odnośnych obszarach;
- AD. mając na uwadze, że zbieraczki skorupiaków pozostają niewidoczne, a kobiety ogólnie są słabo reprezentowane w sektorze rybołówstwa;
- AE. mając na uwadze, że kobiety pracujące w sektorze morskim jako wytwórczynie sieci, pakowaczki lub osoby zajmujące się dostawami i rozładunkiem ryb są niewidoczne jako odrębna grupa;
- AF. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy jest także odczuwalny w sektorze rybołówstwa, szczególnie wśród tych grup ludności, których dotyka bezrobocie, takich jak ludzie młodzi i kobiety, a zatem dywersyfikacja i innowacje są konieczne w celu zwiększenia poziomu zatrudnienia, wykorzystania nowych możliwości takich jak niebieski i zielony wzrost oraz zapobiegania i przeciwdziałania marginalizacji rybołówstwa w regionach rozwijających się; mając na uwadze, że należy zwrócić szczególną uwagę na szkolenie zawodowe;
- AG. mając na uwadze, że zróżnicowania w regionach przybrzeżnych i wyspiarskich można dokonać dzięki działaniom związanym z marketingiem i promocją produktów rybnych, gastronomii, turystyki, dziedzictwa kulturowego, historycznego i tradycyjnego, środowiska i zielonego wzrostu;
- AH. mając na uwadze, że koncepcja niebieskiej gospodarki rozwija się i może silnie pobudzić wzrost i rozwój gospodarczy oraz tworzenie miejsc pracy, zwłaszcza w krajach i regionach nadmorskich i wyspiarskich oraz w regionach najbardziej oddalonych;
- AI. mając na uwadze, że w nadrzędnym interesie społeczności nadbrzeżnych i wyspiarskich leży urzeczywistnienie koncepcji niebieskiej gospodarki;
- AJ. mając na uwadze, że inicjatywa UE „Unia innowacji” potwierdziła i wskazała problemy ograniczające i uniemożliwiające rozwój badań naukowych i innowacji, takie jak niewystarczające inwestycje w naukę, brak odpowiednich danych dotyczących mórz i oceanów, niewystarczające fundusze i brak współpracy między sektorem prywatnym a publicznym;
- AK. mając na uwadze, że rozwój niebieskiej gospodarki przyczyniłby się do ogólnego wzrostu gospodarczego – zwłaszcza w regionach przybrzeżnych, wyspiarskich i najbardziej oddalonych – i właśnie regiony uzależnione od rybołówstwa powinny odgrywać kluczową rolę w rozwoju innowacji oraz być zaangażowane w każdy etap rozwoju niebieskiej gospodarki;
- AL. mając na uwadze, że w sektorze rybołówstwa, tak samo jak w innych sektorach, kwestie środowiskowe i gospodarcze idą ze sobą w parze; mając na uwadze, że rozwój niebieskiej gospodarki powinien koncentrować się na gospodarce społecznej oraz na zrównoważonych i przyjaznych dla środowiska projektach i działaniach mających na celu rozwinięcie działalności prowadzonej na obszarach przybrzeżnych oraz ochronę środowiska morskiego i różnorodności biologicznej w ujęciu ogólnym, szczególnie wspierając przyjazne dla środowiska tradycyjne łodźstwo rybołówstwo przybrzeżne, które sprzyja różnorodności biologicznej; mając na uwadze, że te projekty i działania muszą mieć również trwały charakter ze społecznego i gospodarczego punktu widzenia, aby zapewnić dalszą rentowność tradycyjnego łodźstwa rybołówstwa przybrzeżnego;
- AM. mając na uwadze, że niebieska gospodarka może także przyczynić się do rozwoju bezpieczeństwa na pokładach statków rybackich oraz do warunków pracy i codziennego komfortu rybaków;
- AN. mając na uwadze, że cele dotyczące środowiska i selektywności mają zastosowanie do wszystkich jednakowo, ale że małym statkom trudno będzie dopełnić obowiązku, jakim jest wyładunek odrzutów;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- AO. mając na uwadze, że wpływ antropogeniczny, czyli działalności człowieka, na obszarach przybrzeżnych został niewłaściwie oceniony w kontekście ochrony środowiska; mając na uwadze, że łączne skutki różnego rodzaju działalności prowadzonej na obszarach przybrzeżnych nie zostały odpowiednio zidentyfikowane ani ocenione; mając na uwadze, że różnego rodzaju działalność prowadzona na obszarach przybrzeżnych, taka jak transport morski, turystyka, niekontrolowane połowy rekreacyjne wyczerpujące zasoby na niektórych obszarach, sprzedaż gatunków uzyskanych w wyniku takiej działalności, kłusownictwo, odprowadzanie ścieków komunalnych i przemysłowych z części kontynentalnej itp., na szczególnie niekorzystny wpływ na sektor rybołówstwa;
- AP. mając na uwadze, że wiedza na temat środowiska morskiego, zwłaszcza stanu ekosystemu morskiego, ma kluczowe znaczenie dla oceny wpływu różnych działań na środowisko, tak samo jak przyjmowanie odpowiednich środków ochronnych i programów monitorowania w celu promowania odbudowy stad ryb, zrównoważonego wykorzystania zasobów i rozwoju innowacji; mając na uwadze, że dane na temat środowiska morskiego są nieodpowiednie i niewystarczająco usystematyzowane;
- AQ. mając na uwadze, że w niektórych regionach nielegalne połowy są prawdziwym zagrożeniem dla trwałości łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego oraz dla zachowania zasobów rybnych i różnorodności biologicznej;
- AR. mając na uwadze, że celem zintegrowanej polityki morskiej jest reagowanie na nowe wyzwania, z którymi borykają się morza, przemysł i rybacy w całej Europie, począwszy od ochrony środowiska, poprzez akwakulturę, turystykę morską lub inne rodzaje działalności gospodarczej związane z niebieskim wzrostem, a skończywszy na rozwoju obszarów przybrzeżnych;
1. wzywa Komisję do dostosowania definicji rybołówstwa przybrzeżnego, łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i rybołówstwa tradycyjnego w zależności od społeczno-ekonomicznych cech charakterystycznych i specyfiki poszczególnych regionów, a nie wyłącznie od wymiarów i mocy statków rybackich, ponieważ obecne regulacje UE nie są zadowalające; proponuje, aby zastosować regionalizację w celu dopasowania definicji rybołówstwa przybrzeżnego w poszczególnych przypadkach w zależności od specyfiki każdego łowiska; proponuje, aby uwzględnić różne orientacyjne kryteria, takie jak wielkość statku, używane narzędzia połowowe, selektywność technik połowowych, czas trwania rejsów połowowych i czy właściciel statku jest obecny na pokładzie, tradycyjne formy przedsiębiorczości i własności oraz struktury biznesowe zwyczajowo funkcjonujące na tych obszarach, uczestnictwo sektora działalności połowowej w przetwórstwie i sprzedaży, prawdziwy charakter i skala działalności połowowej oraz inne czynniki powiązane z tradycyjną działalnością, wsparcie ze strony przedsiębiorstw lub wpływ na lokalne społeczności;
  2. wzywa Komisję, aby rozważyła możliwości łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w społecznościach wyspiarskich, które tradycyjnie utrzymują się z rybołówstwa i prowadzą połowy przez cały rok;
  3. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o stopniowe zwiększenie kwot przyznawanych rybakom zajmującym się tradycyjnym łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym, aby w ten sposób wesprzeć tę zrównoważoną pod względem społecznym i środowiskowym formę rybołówstwa;
  4. wzywa Komisję do wspierania innowacyjnych projektów i przepisów prawnych ułatwiających rozwój regionów przybrzeżnych, wyspiarskich i najbardziej oddalonych, przy uwzględnieniu różnych rodzajów działalności społeczno-gospodarczej, jako sposobu potęgowania pozytywnych skutków zewnętrznych rybołówstwa łodziowego zarówno pod względem spójności społeczno-gospodarczej, jak i ochrony środowiska, dzięki nowym rodzajom wsparcia w ramach istniejących funduszy europejskich; podkreśla, że należy traktować priorytetowo projekty koncentrujące się na tworzeniu i utrzymaniu trwałych miejsc pracy, rosnącym uczestnictwie sektora działalności połowowej w przetwórstwie i sprzedaży, sprzyjaniu formom przedsiębiorczości związanym z gospodarką społeczną, promowaniu lokalnych sieci dystrybucji, wprowadzaniu nowych technologii do promocji i sprzedaży towarów pochodzących z połowów i usług połowowych, nowatorstwie w kreowaniu nowych towarów i usług oraz na zachowaniu i ochronie tradycyjnych ról;
  5. uważa, że podczas przeglądu przepisów dotyczących środków technicznych należy uwzględnić specyfikę rybołówstwa przybrzeżnego i umożliwić w ramach regionalizacji pewne należycie uzasadnione odstępstwa;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

6. wzywa Komisję do koordynowania badań na szczeblu europejskim mających na celu ustalenie wpływu przybrzeżnego rybołówstwa rekreacyjnego na tradycyjne rybołówstwo, a także do określenia parametrów, które są niezbędne do ograniczenia przybrzeżnego rybołówstwa rekreacyjnego na niektórych obszarach; apeluje o wzmożone monitorowanie tej działalności, aby zapobiec zakłóceniom między sektorem połowów a tymi praktykami, które już budzą zaniepokojenie w regionach najbardziej oddalonych ze znacznie rozwiniętym sektorem turystyki;

7. apeluje do państw członkowskich o priorytetowe traktowanie łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego przy przyznawaniu finansowania z EFMR, a także o uproszczenie procedur obowiązujących podmioty działające w tym sektorze;

8. wzywa organy uczestniczące w propagowaniu tej działalności do zadbania o to, by wszystkie lokalne zainteresowane strony, stowarzyszenia przedsiębiorców, instytuty badawcze zajmujące się oceanografią i rybołówstwem, uczelnie, ośrodki technologiczne oraz lokalne i regionalne instytucje brały udział w procesie innowacji, aby w ramach projektów zapewnić realizację wszechstronnych działań, zwiększenie ich szans na finansowanie oraz uzyskanie dostatecznego wsparcia, by spełnić warunki określone w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego;

9. apeluje do Komisji o informowanie Parlamentu Europejskiego o planach działania dotyczących rozwoju, konkurencyjności i zrównoważonego charakteru łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, opracowywanych przez państwa członkowskie w ramach EFMR;

10. wzywa Komisję do wdrożenia koniecznych środków mających na celu wspieranie różnych grup kobiet w sektorze morskim w celu zachęcenia ich do udziału i zapewnienia ich reprezentacji we wszystkich dziedzinach, zarówno w zakresie podejmowania decyzji, jak i działalności połowowej;

11. wzywa Komisję do wprowadzenia konkretnych środków na rzecz uznania i poprawy warunków pracy kobiet pracujących jako wytwórcy sieci, zaopatrzeniowcy, osoby zajmujące się rozładunkiem i pakowaniem;

12. apeluje do Komisji, aby w ścisłej koordynacji z państwami członkowskimi wzmocniła rolę Europejskiej Sieci Obszarów Rybackich (FARNET), która zapewnia znaczące wsparcie lokalnym grupom działania w sektorze rybołówstwa (grupom FLAG);

13. apeluje do Komisji, aby poprzez zwiększenie zasobów finansowych promowała i wspierała tworzenie oraz prace lokalnych grup działania w sektorze rybołówstwa (grup FLAG), ponieważ grupy te udzielają stałego wsparcia i porad bezpośrednio sektorowi rybołówstwa, a tym samym propagują sprzyjający włączeniu społecznemu model trwałego rozwoju na obszarach połowowych, inspirując ludzi młodych i kobiety do angażowania się w nowe projekty biznesowe oraz wnosząc wkład w innowacje, modernizację infrastruktury, inwestycje gospodarcze i dywersyfikację, a także w lokalne plany zarządzania przez same podmioty sektora rybołówstwa; wzywa Komisję do wzmocnienia roli i kompetencji właściwych władz w zakresie opracowywania nowych innowacyjnych rodzajów działalności i do prowadzenia współpracy w ścisłej koordynacji z różnymi podmiotami tego sektora;

14. wzywa Komisję, aby wzmocnić rolę społeczności rybackich w lokalnym rozwoju i zarządzaniu lokalnymi zasobami rybnymi i działaniami połowowymi;

15. wzywa Komisję do przeanalizowania szczególnej roli kobiet w gospodarce na obszarach przybrzeżnych oraz do odpowiedniego działania, jak ma to już miejsce w sektorze rolnictwa; domaga się uznania w kategoriach PKB wkładu kobiet pełniących funkcje pomocnicze, oraz szczególnego znaczenia ich wkładu w gospodarstwach domowych, w których ze względu na tradycyjny podział pracy według płci połowy były działalnością wyłącznie męską; apeluje o uznanie kwalifikacji zawodowych na wszystkich poziomach tradycyjnych ról kobiet w tym sektorze i do utworzenia specjalnych programów mających na celu wspieranie przedsiębiorczości kobiet w tych dziedzinach;

16. wzywa Komisję do promowania i wspierania inwestycji w dywersyfikację sektora rybołówstwa poprzez rozwój działań uzupełniających i wielozadaniowości zawodów związanych z rybołówstwem, w tym poprzez inwestycje w statki, sprzęt ratowniczy, szkolenia, usługi środowiskowe w sektorze rybołówstwa oraz działania kulturalne i edukacyjne, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony środowiska i promowania zrównoważonego wzrostu; podkreśla, że głównym celem musi być finansowanie działań, które są społecznie, środowiskowo i gospodarczo rentowne i zdolne do tworzenia miejsc pracy, w szczególności dla ludzi młodych i kobiet; podkreśla, że akwakultura morska jest kompatybilna i komplementarna w stosunku do rybołówstwa przybrzeżnego w regionach najbardziej oddalonych i zwraca się do Komisji o wspieranie rozwoju technik hodowli i selekcji gatunków w ciepłych wodach stref tropikalnych i subtropikalnych; wzywa Komisję do podkreślania roli odgrywanej przez kobiety w nieprzemysłowej i przybrzeżnej działalności połowowej oraz wszelkich powiązanych z nią rodzajach działalności;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

17. wzywa Komisję do stymulowania tworzenia i rozwoju turystyki połowowej, mając na celu zastosowanie zróżnicowanej strategii biznesowej, która będzie odpowiednia do potencjału tego segmentu i zdolna do zaspokojenia swoich potrzeb w bardziej efektywny sposób, poprzez dążenie do stworzenia nowej formy turystyki, w której najważniejsze kwestie będą dotyczyć między innymi jakości, elastyczności, nowatorstwa i zachowania dziedzictwa historyczno-kulturowego na obszarach rybackich, jak również środowiska i zdrowia; wzywa też Komisję do promowania i wspierania inwestycji w rybołówstwo w dziedzinie turystyki, aby stworzyć zróżnicowane możliwości w zakresie turystyki poprzez promowanie gastronomii związanej z produktami pochodzącymi z połowów nieprzemysłowych, działaniami w zakresie turystyki wędkarskiej, turystyki podwodnej i nurkowej itp., wykorzystując w ten sposób w zrównoważony sposób dziedzictwo w dziedzinie rybołówstwa i rozpoznawalność określonego regionu rybackiego;

18. podkreśla rosnące znaczenie sportów morskich, jak np. nowe sporty podwodne, nurkowe lub inne sporty morskie, takie jak surfing czy bodyboarding, we wzmacnianiu społeczności lokalnych, zwłaszcza poza sezonem;

19. wzywa Komisję – w interesie pobudzania do tworzenia i rozwijania turystyki połowowej – do aktywnego promowania i wspierania inwestycji w dywersyfikację rybołówstwa w dziedzinie kultury i sztuki jako części tradycyjnego dziedzictwa (rękodzieło, muzyka i taniec) oraz do wspierania inwestycji w promowanie tradycji, historii i dziedzictwa w obszarze rybołówstwa w ujęciu ogólnym (narzędzia połowowe, techniki, dokumenty historyczne itp.) poprzez otwieranie muzeów i organizowanie wystaw bezpośrednio dotyczących rybołówstwa przybrzeżnego;

20. wzywa Komisję do zbadania możliwości mieszanego wykorzystania statków przeznaczonych do działalności wydobywczej, tak by nadal zachowując swoje oryginalne przeznaczenie mogły one prowadzić także inne rodzaje działalności związane z rekreacją i turystyką, takie jak dni wiedzy o żegludze lub działania związane z przetwarzaniem, nauką lub gastronomią itp., na wzór systemu, który funkcjonuje w sektorze wiejskim i obejmuje szkoły gospodarki wiejskiej lub gospodarstwa agroturystyczne;

21. zwraca się do Komisji i państw członkowskich reprezentowanych przez ich organy zarządzające o zadbanie, aby łodziowe rybołówstwo przybrzeżne otrzymywało sprawiedliwych warunkach fundusze z EFMR, zwłaszcza mając na uwadze nakładane na nie obowiązki administracyjne;

22. wzywa Komisję do stworzenia środków, które będą zachęcały do mobilności między zawodami związanymi z morzem i ją wspierały;

23. wzywa do publicznego udostępniania na określonych warunkach wyników badań naukowych i projektów finansowanych z budżetu publicznego, do zapewnienia rzeczywistego ujawniania i dostępu do istniejących danych na temat mórz i oceanów oraz do usunięcia istniejących barier administracyjnych ograniczających wzrost i rozwój innowacji;

24. wzywa Komisję do poprawy przepisów dzięki wprowadzeniu mechanizmów czuwania nad sprawiedliwym przydziałem kwot wspólnych gatunków łodziowemu rybołówstwu przybrzeżnemu;

25. podkreśla, że głównym produktem rybołówstwa jest sama ryba oraz że należy wzmocnić różne sposoby wykorzystania ryb, w tym produkcję konserw i wykorzystanie produktów ubocznych z ryb; wzywa Komisję do aktywnego promowania i wspierania inwestycji w dywersyfikację rybołówstwa w zakresie wprowadzania do obrotu i przetwarzania lokalnych produktów rybnych oraz do promowania tych produktów poprzez tworzenie lokalnych, wyróżniających się oznaczeń lub znaków towarowych dla świeżych produktów oraz poprzez wspieranie tworzenia lokalnych projektów biznesowych służących realizacji tych działań; podkreśla, że promowaniem innowacji w ten sposób musi obejmować w szczególności opracowanie oznakowań i etykiet gwarantujących jakość lokalnych produktów rybołówstwa;

26. apeluje o większą elastyczność dla statków poniżej 12 m, jeśli chodzi o dziennik pokładowy, zwłaszcza w odniesieniu do wymogu wysyłania dokumentów w przeciągu 48 godzin, co stanowi uciążliwy obowiązek administracyjny; proponuje w związku z tym, aby przyznać odstępstwa od tego obowiązku statkom, które sprzedają całość połowu w ośrodku aukcyjnym, co pozwoliłoby zdobywać konieczne informacje bez nakładania zbytecznego obciążenia administracyjnego;

27. zachęca do utworzenia chronionych obszarów morskich, aby wspierać zrównoważone zasoby rybne i ułatwić kontrolę nad nielegalnymi, nieraportowanymi, nieuregulowanymi połowami (połowy NNN), a także walkę z nimi; podkreśla, że UE powinna udzielać stosownych wskazówek państwom członkowskim, a także koordynować i wspierać ich działania w tym zakresie;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

28. apeluje o zdecydowane poparcie dla pracy kobiet, ponieważ odgrywają one zasadniczą rolę w połowach nieprzemysłowych; podkreśla w szczególności kluczowe zadania wykonywane przez kobiety w łańcuchu przetwarzania oraz ich zasadniczą rolę w połowianiu skorupiaków;

29. zauważa, że rybołówstwo przybrzeżne w regionach najbardziej oddalonych z powodu znacznych dodatkowych kosztów korzysta z systemu rekompensat uznanego w ramach EFMR; wzywa Komisję do uzupełnienia tego systemu specjalnymi mechanizmem przeznaczonym dla regionów najbardziej oddalonych, na wzór systemu POSEI w sektorze rolnym;

30. wzywa Komisję, aby wspierała wprowadzanie świeżych produktów uzyskanych w wyniku połowów nieprzemysłowych, połowów skorupiaków oraz ekstensywnej zrównoważonej akwakultury na małą skalę do publicznych placówek żywieniowych (instytucji edukacyjnych, szpitali, stołówek itp.);

31. kładzie nacisk na specyfikę regionów najbardziej oddalonych, wynikającą z ich oddalenia i wyspiarskiego charakteru; przypomina, że specyfika ta powoduje dodatkowe koszty dla rybołówstwa przybrzeżnego w tych regionach, które należy całkowicie pokrywać z EFMR;

32. podkreśla, że flota statków rybołówstwa przybrzeżnego w regionach najbardziej oddalonych jest często przestarzała, co powoduje trudności z bezpieczeństwem na pokładzie; zwraca się do Komisji o zaproponowanie przeglądu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie EFMR, aby zezwalało ono na udzielanie pomocy przeznaczonej na odnowienie floty statków łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w regionach najbardziej oddalonych pod warunkiem niezwiększenia tonażu;

33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do udostępniania danych na temat mórz i oceanów w celu promowania przejrzystości, innowacji i rozwoju, a także do zagwarantowania wszystkim zainteresowanym stronom dostępu do informacji naukowych opracowanych dzięki wsparciu z publicznego współfinansowania;

34. podkreśla wciąż w dużej części niezbadany potencjał oceanów oraz stref brzegowych i przybrzeżnych w zakresie rozwoju, zatrudnienia, niezależności energetycznej, innowacyjności i zrównoważonego rozwoju; uważa, że uznanie tego potencjału i roli tych dziedzin przez UE zwiększyłoby atrakcyjność regionów przybrzeżnych, wyspiarskich i najbardziej oddalonych i pobudziłoby ich rozwój;

35. wyraża zaniepokojenie stosowaniem programu „Horyzont 2020” w odniesieniu do niebieskiej gospodarki, ponieważ jest to główny program badań naukowych i rozwoju innowacji na szczeblu europejskim; popiera utworzenie wspólnoty wiedzy i innowacji w dziedzinie niebieskiej gospodarki w ramach programu „Horyzont 2020”, co przyczyni się do wzmocnienia działań w regionach przybrzeżnych dzięki ponadnarodowym partnerstwom publiczno-prywatnym;

36. popiera wykorzystanie środków przeznaczonych na innowację i niebieski wzrost na finansowanie badań podstawowych, działalności badawczo-rozwojowej, szkoleń, zakładania przedsiębiorstw, ochrony środowiska i wprowadzania na rynek nowych innowacyjnych produktów i procesów;

37. wzywa Komisję do udzielania wsparcia jako części inicjatyw bezpośredniego zarządzania finansowaniem projektów, które koncentrują się na rybołówstwie przybrzeżnym i rozwoju regionów przybrzeżnych;

38. podkreśla znaczenie instrumentów ochrony środowiska, takich jak oceny oddziaływania na środowisko dla poszczególnych projektów oraz strategiczne oceny oddziaływania na środowisko dla strategii, planów i programów, które przyczyniają się do zrównoważonego rybołówstwa;

39. podkreśla znaczenie zintegrowanej polityki morskiej dla przyszłości regionów uzależnionych od rybołówstwa i rozumie, że konieczne jest wzrastające zaangażowanie w strategię niebieskiego wzrostu; celem jest zapewnienie długoterminowego wsparcia dla zrównoważonego wzrostu w całym sektorze morskim, przy uznaniu znaczenia mórz i oceanów jako zaplecza generującego zatrudnienie, w szczególności w regionach przybrzeżnych;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

40. podkreśla, że regiony przybrzeżne i wyspiarskie, a także najbardziej oddalone, są głównymi podmiotami rozwoju innowacji oraz że muszą być one zaangażowane w każdy etap rozwoju niebieskiej gospodarki;

41. podkreśla znaczenie EFMR, który szczególnie skupia się na dywersyfikacji i innowacjach w sektorze rybołówstwa w celu wspierania jego wymiaru społeczno-gospodarczego oraz rybołówstwa ekologicznego, innowacyjnego, konkurencyjnego, skutecznego i opartego na wiedzy; opowiada się za koniecznością wzmocnienia finansowania osi 4 Europejskiego Funduszu Rybackiego w celu wspierania członków społeczności rybackich i poprawy ich poziomu życia dzięki rozwijaniu nowych rodzajów działalności; zwraca się do Komisji o jak najszybsze zatwierdzenie regionalnych odmian EFMR;

42. podkreśla, jak ważne jest wzmocnienie związków między społecznościami lokalnymi a uniwersytetami i ośrodkami technologicznymi, które znacznie się przyczynią do tworzenia nowych inkubatorów przedsiębiorczości umożliwiających opracowywanie nowych koncepcji biznesowych w sektorze morskim;

43. wzywa Komisję do aktywnego promowania projektów oferujących wsparcie w celu wzmocnienia innowacji i rozwoju technologicznego, których celem jest rozwój lub wprowadzenie nowych produktów, sprzętu, technik oraz nowych lub ulepszonych systemów na potrzeby zarządzania i organizacji; zwraca się do Komisji o promowanie i wspieranie wymiany informacji i dzielenia się dobrymi praktykami między różnymi obszarami połowowymi, a także o stymulowanie rozwoju innowacyjnych i zrównoważonych metod połowu; uważa, że w związku z tym w zawodowych szkołach żegluga i rybołówstwa należy wprowadzić moduły szkolenia przedsiębiorców i dywersyfikacji;

44. wzywa Komisję, aby wspierała tworzenie nowych innowacyjnych przedsiębiorstw w regionach uzależnionych od rybołówstwa, zachęcając do przedsiębiorczości i zakładania przedsiębiorstw typu start-up mających duże możliwości sukcesu w sektorze morskim, co przyczyni się do zróżnicowania działalności w ramach tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego, tworzenia miejsc pracy i przyciągania ludności lub zatrzymywania jej;

45. wzywa Komisję do skorzystania z selektywnego podejścia przy opracowywaniu wniosków ustawodawczych dotyczących stosowania narzędzi i technik połowowych, tak aby uwzględnić rzeczywisty wpływ tych narzędzi i technik połowowych na nieprzemysłowe zasoby rybne na wszystkich odpowiednich obszarach; zwraca się do Komisji o zadbanie o to, aby wszelkie inicjatywy ustawodawcze były poddawane uprzednim szczegółowym ocenom oddziaływania przy uwzględnieniu szczególnych okoliczności mających zastosowanie na każdym obszarze połowowym; uważa, że nieselektywne podejście do stosowania narzędzi i technik połowowych ma głęboki wpływ na możliwości przetrwania już zmarginalizowanych społeczności nadbrzeżnych i wyspiarskich, ponieważ powoduje intensywniejsze wyludnienie oraz utrudnia rozwój i innowacje; uważa, że należy dyskryminować pozytywnie tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne; uważa, że takie podejście, podobnie jak w przypadku wniosku w sprawie zakazu stosowania sieci dryfujących, sugeruje, że Komisja wciąż dostosowuje się do zdecentralizowanej reformy WPRyb, którą współustawodawcy postanowili przyjąć; przypomina Komisji o obowiązku działania z zachowaniem ram regionalizacji określonych w nowym rozporządzeniu w sprawie WPRyb;

46. zauważa, że przybrzeżne ekosystemy morskie są wrażliwe i zachęca państwa członkowskie oraz Komisję, by zgodnie z zasadą ostrożności dokonały oceny wpływu na środowisko wszelkich rodzajów działalności, takich jak transport morski, transport odpadów, zanieczyszczenie warstwy wodonośnej, odwierty lub budowa nowych obiektów turystycznych wzdłuż wybrzeża, które mogłyby wpłynąć na trwałość zasobów rybnych;

47. zaleca Komisji, by nadała najwyższą wagę społeczno-gospodarczej roli tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w UE, przyjęciu alternatywnych metod definiowania segmentów floty oraz znaczeniu, jakie ma zróżnicowanie działalności w regionach przybrzeżnych silnie uzależnionych od rybołówstwa; zauważa ogromne znaczenie, jakie ma gromadzenie informacji naukowych ułatwiających zarządzanie tradycyjnym łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym, tak aby było ono zrównoważone z punktu widzenia biologicznego, społecznego, gospodarczego i środowiskowego;

48. apeluje do Komisji o przyspieszenie procesu transponowania do odpowiedniego instrumentu prawnego UE porozumienia z partnerami społecznymi w sprawie wdrożenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 roku;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

49. wzywa Komisję, zgodnie ze specjalistyczną klasyfikacją narzędzi połowowych zawartą w rozporządzeniu w sprawie Morza Śródziemnego, do uwzględnienia różnic między włokami a niewodami, aby opracować najlepsze przepisy służące zapewnieniu bardziej zrównoważonego wykorzystania każdego z tych rodzajów narzędzi z uwzględnieniem najnowszych zaleceń naukowych;
50. wzywa Komisję do zapewnienia, by przeprowadzony został przegląd oceny statusu stad ryb w odniesieniu do rybołówstwa przybrzeżnego oraz podkreśla potrzebę analizy wpływu tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na stada ryb, nie zapominając o bardziej istotnych technikach takich jak połowy tuńczyka, ponieważ gatunki poławiane w ramach rybołówstwa przybrzeżnego mają wyjątkowe znaczenie społeczno-gospodarcze, chociaż stanowią niewielki odsetek połowów przemysłowych, ale jednak są bardzo ważne dla przetrwania tych rybaków, dla których są podstawą codziennych zarobków;
51. wyraża zaniepokojenie zanikiem tradycyjnych technik i umiejętności połowowych ze względu na niekorzystne przepisy prawa, które mają wpływ na społeczności nadbrzeżne;
52. wzywa Komisję do zmiany przepisów określające wymogi techniczne dotyczące sieci rybackich, takie jak minimalny rozmiar oczek, wysokość sieci, odległość od brzegu i dozwolona głębokość umieszczania sieci, aby zapewnić bardziej zrównoważoną eksploatację zasobów rybnych i ochronę różnorodności biologicznej;
53. wzywa Komisję do zmiany przepisów obowiązującego rozporządzenia, które określają wymaganą odległość od brzegu i dozwoloną głębokość stosowania narzędzi połowowych, aby uwzględnić geograficzną specyfikę obszarów przybrzeżnych państw członkowskich;
54. podkreśla potrzebę zmiany rozporządzenia w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją Morza Śródziemnego, zwanego także rozporządzeniem w sprawie Morza Śródziemnego, które zostało przyjęte w 2006 r. i które określa zasady dotyczące technicznych cech narzędzi połowowych oraz ich zastosowania; uważa, że to rozporządzenie musi zostać dostosowane do nowej WPRyb, mając jednocześnie na uwadze, że region ten jest zarządzany wspólnie z państwami spoza UE, w szczególności cel, jakim jest maksymalny podtrzymywalny połów;
55. podkreśla potrzebę skutecznej koordynacji działań między państwami członkowskimi, aby zapewnić rybakom dostęp do aktualnych i szczegółowych informacji o obowiązujących przepisach prawa i wszelkich wprowadzanych do nich zmianach;
56. wzywa Komisję do promowania w ramach polityki spójności projektów wnoszących wkład w ochronę obszarów przybrzeżnych i wyspiarskich jako obszarów dziedzictwa tradycyjnego, kulturowego i historycznego;
57. apeluje do Komisji Europejskiej i państw członkowskich o wykorzystanie funduszy europejskich do finansowego wsparcia certyfikacji potwierdzającej zrównoważony charakter połowów metodą almadraba, aby promować uznanie i wkład tej metody połowowej;
58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-